

DE GRAAF VAN TRANSYLVANIË

(Out for the count or How would you like your stake?)

Een vampier spel in één bedrijf

door

MARTIN DOWNUNG

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GRAAF UIT TRANSYLVANIË - OUT FOR DE COUNT OR HOW WOULD YOU LIKE YOUR STAKE?** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN DOWNUNG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jonathan Farquhar een gedeprimeerde jongeman.

Mina Sewer zijn verloofde, Dr Sewers dochter.

Lucy haar nicht.

Rennet patient in Dr. Sewers inrichting.

Bridget Dr. Sewers kokkin.

Dr. Arthur Sewer hoofd van Whitby Inrichting voor Geestelijk gestoorden.

Consance Sewer zijn vrouw.

Prof. Hertz Van Hyer Universiteit van Wittenberg.

Graaf Nolyard nieuwe eigenaar van de abdij van Canthrax.

De naam Sewer wordt uitgesproken Seweur.

DECOR:

Zitkamer van de woning van Dr. Sewer. Vroeg in de avond bij ondergaande zon. Een ouderwetse kamer die kennelijk veel gebruikt wordt. Voor Midden een sofa met een laag tafeltje ervoor en gemakkelijke stoelen aan weerskanten. Links en Rechts deuren naar keuken en eetkamer. Achterwand: Rechts raam naar tuin; Midden tafel met twee stoelen; Links deur naar de rest van het huis. Boven de tafel een portret van Freud. Boekenkasten tegen de rest van de achterwand. Linkerwand : achter drankenkastje met daarnaast een lamp. Op het lage tafeltje een asbak en een boek over psychologie.

EERSTE TAFEREEL

Als het doek opengaat zitten Mina Sewer en Jonathan Farquhar aan de tafel achter. Mina doet een legpuzzel en Jonathan kijkt toe, zijn gezicht een toonbeeld van verdriet. Beiden ouderwets gekleed, Mina opgestoken haar. Beiden voor in de twintig.

Jonathan (*abrupt*): Mina, hou je nog van me?

Mina (*verbaasd*): Maar Jonathan. Wat een vraag!

Jonathan: Het is maar dat je dat nooit meer zegt.

Mina: Dat is niet waar, schat. Ik herinner me heel duidelijk dat ik je dat nog op zes September gezegd heb.

Jonathan: Dat is twee weken geleden!

Mina: Werkelijk?

Jonathan: Ja. En sindsdien geen woord.... niets waaruit een vent liefde kan afleiden tenminste.

Mina: Het spijt me, Jonathan, maar je weet wat ze zeggen: gewoonte doodt de liefde.

Jonathan: Je kust me ook nooit.

Mina: Wel waar. Eens in de maand.

Jonathan: We zijn verloofd: we gaan trouwen, verdomme. Als je toekomstige echtgenoot heb ik recht op meer dan twaalf kussen per jaar!

Mina: Echt waar? Ik herinner mij niet dat de boeken over etiquette daar iets over zeggen. Maar als je er mee zit wil ik de hoofdstukken die daarop betrekking hebben wel herlezen! (*fronst*) Ik weet zeker dat er een stukje zoek is. Weet je zeker dat Rennet niet hier binnen is geweest, Jonathan? Die eet gewoon alles op.

Jonathan (*springt op*): Oh, laat die legpuzzel, Mina. (*hij grijpt haar hand en trekt haar overeind*) Ik hou van je, Mina. Ik hou meer van je dan van wat ook ter wereld. (*hij buigt haar achterover over zijn arm en kust haar*) Wanneer gaan we trouwen? Wanneer Mina, wanneer?

Mina (*nog steeds achterovergebogen*): Niet doen, Jonathan. Je plaatst me in een onmogelijke positie...!

Jonathan: Hoezo?

Mina (*wanhopig worstelend om rechtop te komen*): Ik krijg kramp!

Jonathan (*laat haar los*): Je houdt niet meer van me. Ik zie het!

Mina: Onzin Jonathan! Ik heb perfecte gelaatscontrole!

Jonathan (*keert zich van haar af*): Als je niet van me houdt, Mina, dan waarschuw ik je dan pleeg ik een wanhoopsdaad, iets dat je zal berouwen.

Mina: Zoals?

Jonathan: Mezelf van een klip omlaag storten.

Mina: Je bent te onstuimig, lieveling. En je kent me helemaal niet goed!

Lucy komt gehaast binnen uit de keuken. Zij is een aantrekkelijk meisje, iets jonger dan Mina. Zij is hevig ongerust.

Lucy (*buiten adem*): Oh, goddank dat ik je hier vind, Jonathan!

Jonathan: Waarom? Wat is er aan de hand, Lucy?

Lucy: Oom! In zaal X. Hij heeft hulp nodig!

Mina (*gealarmeerd*): Zaal X? Daar zitten toch de agressieve patiënten?

Jonathan: Is er iemand ontsnapt?

Lucy: Oh nee. Oom paste alleen maar een van de nieuwe dwangbuizen aan en nu zit hij erin vast. Hij wil dat je hem eruit komt helpen.

Jonathan: Ik zal zien wat ik kan doen. (*af. Mina gaat zitten en gaat verder met haar legpuzzel*)

Lucy (*tegen Mina*): Het spijt me dat ik jullie beiden stoorde, lieve Mina, maar de situatie was zo...

Mina (*droogjes*): Je had een volmaakt excuus! Ik begrijp het volkomen, beste Lucy. Maar je stoorde helemaal niet.

Lucy: Oh. (*glimlacht betekenisvol*) Ik vond dat Jonathan nogal verward keek...

Mina: We konden het laatste stukje van Miss Piggy niet vinden.

Lucy (*in de war*): Miss Piggy? (*lichtje gaat op*) Oh, je bent de Muppet legpuzzel aan het doen! Is dat het, daar? Boven op de neus van Kermit?

Mina: Ja waarachtig.

Lucy: Ik vroeg me af of Jonathan zich nog zorgen maakte over.. nou ja, je weet wel... zijn probleem. Zoiets noem je niet graag bij naam.

Mina (*kijkt even op*): Zijn impotentie?

Lucy: Eh.. ja.

Mina (*poeslief*): Vader behandelt hem er nog steeds voor natuurlijk. Voornamelijk Hypnose. Maar het schijnt niet veel te helpen.

Lucy: Wel, jij.. ik bedoel Jonathan zou het toch moeten weten, niet?

Mina: Dus heeft hij vader gevraagd of hij de behandeling moet stoppen.

Lucy: En wat zei die?

Mina: Doorgaan, wat er ook gebeurt.

Lucy: Oh. (*opeens*) Raad eens wie er komt eten vanavond?

Mina: Sidney Poitier?

Lucy: Oh, wees toch eens ernstig, Mina.

Mina: Geen idee. Ik wist niet dat we gasten hadden uitgenodigd.

Lucy: Hadden we ook niet. Maar dat zal hem niet tegenhouden.

Mina: Hem. Dat beperkt de keuze... De dominee?

Lucy: Nee.

Mina: Daarmee is de keuze uitgeput. Niemand die ik ken snakt zo naar een gratis maaltijd! Dan moet het een vreemdeling zijn... Wie is het?

Lucy: Zijn naam weet ik niet. Maar, lieve Mina, will je geloven dat het een graaf is?

Mina (*ongelovig*): Ik kan niet geloven..

Lucy: Het is waar. Hij heeft net de Abdij van Canthrax gekocht.

Mina: Waarom in godsnaam? Die is in puin aan het vallen.

Lucy: Misschien wil hij hem wel restaureren.

Mina: Maar die zit vol ratten.

Lucy: Onze westvleugel ook. Maar wij blijven zitten waar we zitten.

Mina (*plots*): Is hij getrouwd?

Lucy: Geen idee. Hij is er net ingetrokken.

Mina: Maar er is nog geen vreemde vrouw een kopje suiker komen lenen?

Lucy: Nee.

Mina (*vol vertrouwen*): Dan is hij waarschijnlijk vrijgezel. (*staat op en loopt naar de deur*)

Lucy: Mina, waar ga je naartoe?

Mina: Me kleden voor het diner. Ik wil de best mogelijke indruk maken op die mysterieuze Graaf.

Lucy: Maar je gelooft niet eens dat hij een graaf is.

Mina: Dat noem ik hem maar voor het gemak, totdat ik zeker ben.. en ik wil er heel zeker van zijn. Maar wie hij ook is, of wat hij ook van plan is met die van ratten vergeven ouwe ruïne.. een ding geloof ik, beste Lucy, vanavond ontmoet ik misschien een man die niet stapelgek en niet seksueel impotent is.. en ik wil er op mijn best uitzien! (*af achter, in een jubelstemming*)

Lucy (*staart haar na*): Arme Jonathan. (*plotseling herrie achter links*)

Bridget (*achter*): Me keuke uit.. smerig rotventje. Da, heb ik je al duuzend keer gezegd. D'r uit!

Rennet, tamelijk smerige en verfomfaaide jonge man in slecht passende kledij komt het toneel ophollen van Links. Hij kijkt vlug rond en verstopt zich dan achter de sofa. Bridget volgt hem: een forse vrouw van middelbare leeftijd die een deegroller hanteert. Ze heeft haar mouwen opgestroopt en maakt geen grapjes.

Bridget (*hard*): En perbeer ook niet je hier te verstoppen. (*ziet Lucy*)
Oh, goeieavond Juffrouw Lucy, kwisnie dattu hier was.

Lucy: Is er wat, Bridget?

Bridget: Zou ik zo'n herrie maken as ter niks was? Deze duvel was bezig m'n beste petoffels op te eten.

Lucy (*kijkt naar de sofa*): Oh nee hè, Rennet, niet nog eens!

Bridget: Ja, verdorie. Maar ik kreeg 'm op 't nippertje te pakken, geddank. 't Geeft nie alstie kakkerlakken wilt vreten, maar nie m'n beste toffels. (*kijkt over de sofa heen*) Jij bint 'e gruwelijk rotventje, da ben je.

Rennet (*lacht nerveus*): Hè hè.

Bridget (*tegen Lucy*): Eergister, godbewareme vrat een paar van je ome z'n schoene. En maandag stiktenie zowat in 'n laars. Da zou medeen 'n end gemaakt hebben aan z'n streke. Was nie slecht ge-wees als je bedenk wat schoene koste vandaag de dag. (*schreeuwt over de sofa*) Ak jou nog 's in de keuke betrapt slaakje bont en blauw. Alsof ik nog nie genug te doen heb 'n dinee te koken voor'n heidense graaf zonder jou de keuke rond te jage.

Rennet (*nog steeds onzichtbaar*): Hèhè.

Bridget: Oh, tussen haakies, juffrouw Lucy, moes ik U nog zeggen: d'r was 'n vreemdeling hier die naar uw oom vroeg.

Lucy (*verbaasd*): Een vreemdeling? Wat bedoel je?

Bridget: Iemand die ik nie ken. Handelsreiziger denk ik.

Lucy: Hoezo?

Bridget: Hij wou mij 'e kruis om late doen! Had een half dozijn bij 'm. Maar ik heb 'm gezegd dat ik boven al een stuk of tien van die dinge heb. Heb d'r echt geen meer nodig.

Lucy: Wat raar.

Bridget: Dach ik ook. maar hij wou toch jouw oom spreke, dus hebbik 'm gezegd dattie later maar 's trug moet komen as de dokter trug is van zaal. Ik hoop dat ik da goed heb angepakt.

Lucy: Ja ja, beslist wel.

Bridget: Nou, ik moet trug naar de keuke. IJdel gepraat schilt de piepers niet, zoas m'n lieve moe altijd zei. (*keert naar sofa*) En jij, rotventje, pas op m'n woorde..... of ik maak schoenveters van je derme. (*af*)

Een paar seconden later komt Rennet achter de sofa uitgekropen. Hij grinnikt kwaadaardig en houdt iets tussen zijn handen verborgen.

Rennet (*sluw*): Juffrouw Lucy.

Lucy: Wat?

Rennet: Ik wou u iets laten zien.

Lucy: Oh nee, Rennet. Toch niet weer een kakkerlak, hè? (*Ren net schudt "nee"*) Een spin? (*Rennet schudt "nee"*) Toch niet zo'n

viezigheidje van de kat? Je weet dat je die niet binnen mag brengen.
(Rennet blijft "nee" schudden) Wat dan wel?

Rennet *(doet triomphantelijk zijn handen open)*: Een Mars.

Lucy *(jaloers)*: Een Mars. Oh Rennet, waar heb je die vandaan? Heb je er nog meer?

Rennet: Bang van niet.

Lucy: Mag ik een keer van de jouwe happen? Ik heb zo'n honger.

Rennet: Misschien. Héél misschien. Hèhè. *(Rennet doet de wikkel van de reep en neemt een hap. Lucy kijkt hongerig toe)* Hou je een beetje van me, juffrouw Lucy ?

Lucy *(schrikt)*: Wat? Heb ik nooit zo over nagedacht... *(Rennet neemt een nog grotere hap. Lucy snel)* Ja, toch, ik geloof wel dat ik van je hou.

Rennet *(bekijkt haar twijfelend)*: Vertel me eens wat meer...

Lucy *(kijkt gefrustreerd naar de Marsreep)*: Jij.. hebt zulke mooie ogen. Ja, en zo'n leuke glimlach.

Rennet: Maar?

Lucy: Maar je hebt een paar heel nare gewoontes.

Rennet: Echt iets om een hekel aan te krijgen, hè?

Lucy: Absoluut.

Rennet *(nadrukkelijk)*: Ah, maar als je een gelovige was, dan zou je het wel begrijpen.

Lucy *(perplex)*: Een gelovige?

Rennet: In de Macht van het Bloed, juffrouw Lucy. Bloed is Leven. Bloed is Alles.

Lucy *(onthutst)*: Ik begrijp het. Eet jij daarom altijd... je weet wel?

Rennet: Torren en zo? Ja. *(plots)* Maar dat is niet genoeg meer. Ik moet nu echt bloed hebben.

Lucy *(twijfelend)*: Wel; er kan niet veel voeding zitten in een paar schoenen. Wel?

Rennet *(luid)*: Het moet bloed zijn.

Lucy: Rennet, dat is walgelijk.

Rennet: En het moet vers zijn.

Lucy: Waar moet het vandaan komen?

Rennet: Daar kan alleen de Meester voor zorgen.

Lucy: Bedoel je.. Oom?

Rennet *(boos)*: Nee! De Meester.. de Meester!

Lucy: Ik kan je niet volgen.

Rennet *(vrolijk)*: Maar jij volgt de Meester wel! Oh ja, echt wel! Hèhè uit. *(gaat richting middenachter)*

Lucy *(bezorgd)*: Wacht even, Rennet. Niet weglopen.

Rennet (*terwijl hij af gaat*): Meester. Ik ben gereed. Meester! Alles is gereed! (*af*)

Lucy (*volgt hem*): Wat nou. (*seconde later*) Oh, jij rotzak. Rennet, je hebt helemaal geen Mars voor me overgelaten. (*af*)

Korte stilte. Dan komen Dr Sewer en zijn vrouw op van links. Hij is middelbaar, academicus, draagt een bril. Zij is een paar jaar jonger en een beetje excentriek. Beiden zijn in avondkostuum voor het diner.

Arthur (*als ze binnenkomen*): Pinner veroorzaakt weer problemen, Connie. Hij is ervan overtuigd dat spionnen hem in de gaten houden vanachter de goudenregen. Ik vertel hem telkens dat we geen goudenregen hebben maar hij luistert niet. Je moet met hem het geduld van een heilige hebben.

Constance (*doet de staande lamp aan*): Mmmm. Zo, dat is beter.

Arthur: Daar kwam nog bij dat ik vanmiddag een van die nieuwe dwangbuizen aantrok en hopeloos vast kwam te zitten. Jonathan moest me komen bevrijden. Hij moet wel gedacht hebben dat ik een echte krankzinnige was.

Constance: Zo te horen heb je een zware dag gehad, Arthur.

Arthur: Heb ik ook. Nogal. En wat heb jij uitgevoerd?

Constance: Het afgelopen uur heb ik een prachtig TV programma over groepsdynamiek bekeken.

Arthur: De Open Universiteit?

Constance: Nee. Goede Tijden, Slechte Tijden. (*Bridget op van links*)

Bridget: Excuseer, dokter, maar d'r is een heer voor U.

Arthur: Op dit uur van de dag? Wie is het?

Bridget: Geen idee. Maar één ding is zeker: de Paus is het niet.

Constance: Heeft hij gezegd wat hij met mijn man wil bespreken?

Bridget: Heet ie niet. Maar wat 't ook is, 't is dringend. De drempel staat vol met 'm! Wil U 'm ontmoeten of niet?

Constance: Laat hem maar binnen, Bridget. Wie het ook is. (*Bridget af*)

Ik zit net te denken. Arthur, het zou best de Graaf kunnen zijn! Misschien is hij eerder langsgekomen om kennis te maken.

Arthur: Waarom in hemelsnaam? Dat kan hij toch aan het diner doen? Of zou hij ook nog mee willen lunchen?

Bridget op met Prof. Van Hyer, een lang mager heer in een lange overjas, hoed en sjaal. Draagt een valiesje.

Bridget: Hier issie, Dokter... de man zelf. Als je me nou wil excuseren gaan ik weer aan 't werk want anders zou die dure graaf van jullie voor morgenvroeg wel eens niks te eten kunne krijge. (af)

Van Hyer (*dringend, Duits accent*): De Graaf? Zei zij dat ze aan het koken was voor de Graaf?

Arthur (*wantrouwig*): Pardon?

Van Hyer (*beheerst zich*): Het spijt me, doctor.. ik vergeet mijn goede manieren. Sta mij toe mezelf voor te stellen. Professor Hertz Van Hyer van de Universiteit van Wittenberg.

Arthur (*voor een raadsel*): Oh. Goedenavond. (*geeft hand*) Mijn naam is Arthur Sewer.. misschien hebt U van mij gehoord? (*van Hyer staart hem aan*) Maakt niets uit. Dit is mijn vrouw Connie....

Van Hyer: Het is een genoegen U te ontmoeten, Madam.

Constance: Dank U, Professor.

Arthur (*aarzelend*): Waarmee kan ik U van dienst zijn?

Van Hyer: Ik ben hier om U van dienst te zijn, Doctor.

Constance (*vaag*): Heel vriendelijk van U, Professor, maar wij hebben alle personeel dat we nodig hebben.

Van Hyer: Nein, nein. U misverstaat! U bent in groot gevaar. Iedereen in dit huis is in groot gevaar.

Constance: Ze gaan ons toch niet weer afsluiten, Arthur? Ik dacht dat we die laatste rekening betaald hadden?

Arthur (*wuift dit terzijde*): Wat voor gevaar, Professor?

Van Hyer: Het ergste dat U zich kunt voorstellen. De Macht van de Duivel zelf.

Constance (*diep geschokt*): Ik wist het wel. Norman Fowler komt inspectie houden.

Van Hyer: Luistert U alstublieft naar mij. Een vreemdeling heeft het pand naast het Uwe gekocht, de Abdij van Canthrax. Heb ik gelijk?

Arthur: Ja, maar...

Van Hyer: Wanneer is hij aangekomen?

Arthur: Gisteren.

Van Hyer (*zucht van verlichting*): Das ist gut! Er is nog tijd. Vertel mij eens: heeft een van U zijn bagage zien aankomen?

Constance: Ja, inderdaad. De verhuizers leverden twaalf grote kisten af. Allemaal van hout met een wapen op de zijkant.

Van Hyer (*nadenkend*): Het is zoals ik vermoedde. (*hardop*) Heeft U enig idee wat de inhoud van die twaalf kisten is?

Constance: Nee. Ik dacht eerst dat het Harrods diepvries boxen waren. Maar waarom zou hij daar twaalf van nodig hebben?

Van Hyer (*grimmig*): Dat zijn geen diepvriesboxen, Madam. Die kisten bevatten niets anders dan aarde.

Arthur: Aarde? Wat voor aarde?

Van Hyer: Aarde die verzameld is op de kerkhoven en crypten in zijn eigen land. Bevuilde en ontheiligde aarde.

Arthur: Het is niet waar! Wat doet die knaap ermee? Champignons kweken?

Van Hyer (*ongeduldig*): Nein nein, nein. Deze man.. deze Graaf die zo stil en heimelijk zijn intrek heeft genomen in een huis goed een kilometer van het Uwe, is een vampier! Een schepsel van de nacht und van de Hell.

Arthur: Oh.

Constance: Oh.

Van Hyer (*meer en meer geëmotioneerd*): Hij is hierheen gekomen met maar één doel: jagen op Uw gezinsleden en ze het levensbloed uitzuigen. Zeg mij: wonen er hier jonge vrouwen?

Constance: Behalve ik?

Van Hyer: Ik zei jonge vrouwen, Madam, jong.

Constance: Hemel, U bent kieskeurig. Wel, ons nichtje Lucy woont bij ons in.

Van Hyer (*snel*): Hoe oud is zij?

Constance: Negentien..... en erg eenzaam, arm ding. Ik hoopte eigenlijk dat zij en de Graaf.....

Van Hyer: U moet daar zelfs niet aan denken. Als U eens wist.. (*schudt heftig het hoofd*)

Constance: Wel.. als U het zegt. Dan is er natuurlijk onze dochter Mina..

Van Hyer (*zeer heftig*): Ach.. Zwei?

Constance: Gezondheid. Maar zij is verloofd met Jonathan Farqu har, dus zij is niet zo gemakkelijk te beïnvloeden.

Van Hyer: Daar zou ik maar niet te zeker van zijn, Madam. U moet de huid van de beer niet op één kaart zetten. (*moeizaam*) Gott im Himmel, het is nog erger dan ik dacht. Zij zijn rijp om geplukt te worden! Ik moet tijd hebben om na te denken. (*tegen Arthur*) Wanneer is het diner?

Arthur: Acht uur.

Van Hyer (*kijkt op zijn zakhorloge*): Dat is over een half uur. Ik moet haast maken. Ik wil niet dat de Graaf me ziet of zelfs maar weer dat ik hier ben. (*opent zijn vallies en haalt een aantal kruisen aan kettingen voor de dag*) Totdat ik een plan heb uitgewerkt moet u deze gebruiken als voorzorgsmaatregel. Geef ieder lid van Uw huishouden er één en zeg ze dat ze ze ieder moment moeten dragen. Alleen dan zijn ze veilig. (*hij sluit zijn valliesje af en keert zich om om te gaan*) Nu moet ik U even verlaten, maar wees ervan

verzekerd dat ik niet ver weg zal zijn. Ik zal waken en wachten. (*af, Arthur en Constance kijken hem na*)

Constance: Hij praat als een gérant.

Arthur (*legt de kruisen op de koffietafel*): Wat een aparte vent..

Constance: Hadden we hem eigenlijk niet moeten vragen om te blijven dineren?

Arthur (*schudt het hoofd*): Je weet wat Bridget altijd een drukte maakt over veranderingen op het laatste moment, schat. Daar komt nog bij dat hij geen erg hoge pet op heeft van dat Grafelijke mannetje. Er zou alleen maar gekibbel na het diner van komen en iedereen zou er een indigestie aan overhouden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto